

tilveie, naar man tager Mærene 1867—73 med. Udgifterne i disse samtlige 10 Aar have nemlig været i høi Grad forskjelligte i de første 5 Aar og de sidste 5 Aar. I de første 5 Aar, efter at Organisationslovene vare førte igjennem, vare som Følge af disse Udgifterne meget betydelige; de variere fra 1 til 2 Millioner; men efter at de 5 Aar vare overstaæde, synker Udgiften pludselig, navnlig efter 1872. Endnu i 1872 var Udgiften 1,160,000 Kr., i 1872—73 er den 588,000 Kr., i 1873—74 490,000 Kr.; i 1874—75 486,000 Kr. og i 1875—76 800,000 Kr. Deri er Kanonbevillingen vistnok ikke medregnet. Endelig i 1876—77 650,000 Kr. Naar vi altsaa tage Gjennemsnittet af de sidste 5 Aar — det er dem, der faae Betydning og have nogen finantsiel Interesse, thi at tage de 5 foregaaende Aar, hvor der er særlig høie Udgifter som Følge af Organisationslovene, gaar ikke an — komme vi til en Gjennemsnitsudgift af 600,000 Kr. til Søeren. Nu kommer desuden dertil Marinen. Marinens Gjennemsnitsudgift for 10 Aar er 322,000 Kr., men der er det omvendte Forhold tilstede, at i den senere Tid er Udgiften til Marinen stegen saaledes, at den gjennemsnitlig i de sidste 5 Aar er 352,000 Kr. Jeg skal nu nævne den samlede Gjennemsnitsudgift i disse 5 Aar. Jeg tager ikke Kanonbevillingen med, og den kan jo heller ikke tages med her, thi det var aldeles ekstraordinære Forhold, hvorunder den blev givet, ligesom den selv var en aldeles ekstraordinær Bevilling, (Afbrydelse) ja, den kan naturligvis have haft megen Betydning (Afbrydelse af Røst). Til det ærede Medlem fra Bornholm, som hvister her bagved mig — han taler saa sjældent, saa jeg skal gjerne optage hans Bemærkning — skal jeg sige, at Bevillingen ogsaa har Betydning i den Retning, at den viser den Offerberedvillighed, der er tilstede til overhovedet at gjøre Noget for Forsvarsvæsenet, men den har ingen Betydning for en Beregning af, hvad der gjennemsnitlig er brugt til Forsvarsvæsenet; den kan ikke tages med, thi ellers kommer man til et galt Facit. Altsaa, for at gjøre sig en klar Forestilling om, hvad der fra et finantsielt Synspunkt er offret paa Krigsministeriet i de sidste 5 Aar, maa man tage saadanne fuldstændig ekstraordinære Bevillinger med. Men hvad har da i de sidste 5 Aar den samlede Udgift for Krigs- og Marineministeriet været? Den har for Krigsministeriet været 600,000 Kr. og for Marineministeriet 352,000 Kr., altsaa tilsammen 952,000 Kr., og hvorledes er i Aar den samlede ekstraordinære Udgift for Krigs- og Marineministeriet ifølge vort Forslag? Den er for Krigsministeriet 440,000 Kr. og for Marineministeriet 508,000 Kr., altsaa tilsammen 950,000 Kr. eller akkurat det Samme, som kommer ud, naar jeg sammenlægger Gjennemsnitsudgiften til Marinen og Gjennemsnitsudgiften til Søeren i de sidste 5 Aar. Altsaa, naar den høitærede Conseilspræsi-

dent taler som Finantsminister, maa han være overordentlig tilfreds med, at vi have holdt os i et saa konservativt Spor. — Sluttelig skal jeg omtale en Indvending, der er kommen fra enkelte ærede Medlemmer, og da først fra det ærede Medlem fra Thisted (Sagb), men med lige saa megen Barme og maaffte med lige saa megen Vægt fra det ærede Medlem fra Randers (M. P. Jensen). Dette ærede Medlem, som i øvrigt udtalte en Del Anskuelser, som jeg ikke skal bestride Rigtigheden af, nemlig Betydningen af Negtelse paa Finantsloven af saadanne Udgifter som de foreliggende o. s. v., endte med at sige, at man burde se at blive enig om § 26, og rettede en varm Opfordring til os om at give, hvad der var nødvendigt under disse farefulde Forhold, der var jo Krig i Europa, og den kunde en Hjørn Dag bryde ud i lys Lue ogsaa over os (En Stemme: Det var ikke Medlemmet fra Randers, som talte derom); saa var det det ærede Medlem fra Thisted (Sagb), der talte om, at der i Løbet af 24 Timer kunde trække en Sky op, kunde ske de forfærfeligste Ting o. s. v. Dette behøvede det ærede Medlem ikke at sige os, thi jeg skal villigt indrømme, at, til Trods for Udenrigsministerens Erklæring, er det urolige Forhold i Europa, det er ganske vist, og det kan Ingen negte; men naar man bruger dette Argument mod Flertallets Forslag, gjælder det ikke, og hvorfor? Fordi det af Regjeringen forelagte Budget er et Fredsbudget, og Udvalget har selvselgelig behandlet det som det, det er, nemlig som et Fredsbudget. Naar man saa kommer og siger: Men der er Fare for Krig, og vi bør tage Hensyn dertil, ja, saa vilde det være et Argument mod hele Budgettet og ramme Budgettet, saaledes som det er forelagt af Regjeringen, fra Ende til anden. Thi vil man stille sig paa det Standpunkt og sige: Vi bevilge, eftersom vi anse det for nødvendigt af Hensyn til den truende europæiske Situation o. s. v., saa skal man haabe negte og give efter en hel anden Maalestok end den, der i Diebliffet er lagt til Grund (Sagb: Man skal under Freden forberede sig paa Krig); ja, saadanne almindelige latinske Sætninger, som man har læst i Cicero, da man var ganske ung, have slet ingen Betydning paa Finantsloven. Hvad det kommer an paa, er, at det bliver en hel anden Betragtningssmaaede, der kommer til at ligge til Grund for Bevillingerne. Jeg vil f. Ex. sige, at under det Synspunkt, det ærede Medlem fremdrager, vil man komme til en Masse Negtelse af nye Foranstaltninger f. Ex. Forbedringer af Søforterne, thi det vilde jo være næsten Vanvid at begynde paa at forbedre Søforterne, naar man ventede Krig i Løbet af kort Tid; man burde da lade dem staa, som de vare, thi at begynde paa at rive ned og fylde Kasematterne, naar man ventede Krig i Løbet af kort Tid, vilde dog ikke være fornuftig. Det